

CLIMA ȘI PĂDURILE

DE

ST. C. HEPITES

DIRECTORUL INSTITUTULUI METEOROLOGIC,
VECHIŢ PROFESOR AL SCOALEI SPECIALE DE SILVICULTURĂ DIN BUCURESCI.

~~~~~  
*Extras din „Revista Pădurilor” pe luna Februarie 1899*  
~~~~~

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA «GUTENBERG», JOSEPH GÖBL
20. — STRADA DOAMNEI. — 20.
1899

CLIMA ȘI PĂDURILE

DE

ST. C. HEPITES

DIRECTORUL INSTITUTULUI METEOROLOGIC,
VECHIŢ PROFESOR AL SCOALEI SPECIALE DE SILVICULTURĂ DIN BUCURESCI.

~~~~~  
*Extras din „Revista Pădurilor” pe luna Februarie 1899*  
~~~~~

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA «GUTENBERG», JOSEPH GÖBL
20. — STRADA DOAMNEI. — 20.
1899

CLIMA ȘI PĂDURILE.

Am citit cu toată băgarea de seamă, în *Revista Pădurilor* din Iunie Septembrie 1898—Ianuarie 1899, nesfârșitul articol intitulat *Pădurile și Clima* al stimatului meu prieten I. P. Chihaia, inspector silvic.

I.

Dacă, scriind acest articol, d. Chihaia a avut de scop să ne dovedească iubirea ce are pentru păduri, mărturisesc că a reușit pe deplin. Trebuie să mai mărturisesc de asemenea, că asupra acestui punct, ne înțelegem foarte bine; căci, orî-ce idee ar fi avînd dînsul asupra credințelor ce eî, «singurul nesilvicultor dintr'o grupă de vre-o 70 de Silvicultori-Șefi», așî fi avînd asupra pădurilor, trebuie să declar că 'mî daî foarte bine seamă de **numeroasele motive** cari cer sporirea locurilor împădurite și, de acord cu contrazicătorul meî, nu voiî împinge nici odată la despădurire; din contra.

Dacă însă, prin argumentele ce a adus, d. Chihaia a avut de scop să tranșeze diferendul ce există între noi, mărturisesc că n'a reușit cîtușî de puțin și nici o dată nu va reuși pe cîtă vreme se va lepăda de cifre, după cum jidoviî se leapădă de Christos.

În pledoaria sa, d. Chihaia de mai multe orî ne imploră să nu 'î cerem cifre ca să ne dovedească faptele ce susține. Ce temeiî însă putem pune pe susținerea unor asemenea fapte a căror realitate nu se poate dovedi de cît numai prin cifre și cînd tocmai aceste cifre nu ni se daî? Și pentru ce nu ni se daî ele? Sunt ele oare ținute ascunse? Nu. Motivul este că nu sunt cifre; *nimenî pînă astă-zî n'a putut dovedi în mod cert că pădurile influențează într'un mod oare-care asupra climei.*

Că s'a adus o sumedenie de argumente în favoarea împăduririlor, aceasta nu tăgăduiesc, de oare-ce, chiar fără chestiunea climatei, sunt numeroase motive cari cer sporirea împăduririlor.

Dar, dacă se pot invoca o mulțime de argumente în contra despăduririlor, *nicî unul*, absolut nicî unul din cele ce s'a adus pînă acum, nu de d. Chihaia, *dar de nicî unul din învățații din lume, nu învederează în mod hotărîtor acțiunea pădurilor asupra climatei*.

II.

Programul ce a urmat d. Chihaia în dezvoltarea tezei sale este așa de încurcat stabilit, în cit imi este imposibil de a'i responde cum aş fi dorit, la punct cu punct.

Intr'adevăr, care este faptul în discuție? Două paragrafe dintr'o notă a mea «*Despre clima Romîniei*», publicată în *Gazeta Săteanului* din August 1898 și pe cari le reproduc aci:

1. «Știu bine că foarte mulți agricultori au credința că clima Romîniei s'a schimbat. Această credință însă nu este basată pe nimic, absolut nimic temeinic»;

2. «Mai știu că mulți silvicultori, în dorința de a vedea mărindu-se suprafețele împădurite, au și găsit, cred dinșii, cauza pentru care clima s'ar fi schimbat. Din nenorocire pentru dinșii, *nu este pînă acum demonstrat în mod cert* că despăduririle au schimbat clima».

De și onoratul meu amic a vorbit de cîte în lună și 'n stele, nu cred totuși că d. Chihaia, în răspunsul său, să fi avut de scop să răstoarne afirmațiunea de la numărul 1 pe care am stabilit-o cu cifre și dovezi nediscutabile în lucrarea mea *Schimbatu-s'a clima?* publicată mult mai 'nainte de aparițiunea notei mele, care a avut darul d'a supăra pe d. Chihaia că mă aleg de păduri.

Bănuesc însă că stimatul meu contrazicator, nu va fi citit această lucrare. Dacă lucrul va fi ast-fel — și voi arăta mai jos pentru ce am această bănuială — atunci îl rog cu insistență — în interesul cauzei — să-mi facă cîntea să citească ceea-ce, cu multă muncă și curagiu, am scris tocmai anul trecut pe vremea aceasta. Să-mi dea voe d. Chihaia să spui, că intr'adevăr 'mă-a trebuit o oare-care dosă de curagiu spre a mă hotărî să scriu asupra unei chestiuni asupra căreia, lucru curios, toată lumea: agricultori, silvicultori, medici, etc. au alte vederi de cit Meteorologiștii, de și, dintre toți profesioniștii, tocmai aceștia din urmă sînt aceia care trebuiesc să știe mai bine unde este adevărul.

Marea majoritate a lumii *crede* că clima s'a schimbat. Meteorologiștii **dovedesc** că ea nu s'a schimbat din timpurile istorice și cu toate acestea, ei nu sînt crezuți și la fie-care pas te lovești de frasa: «Clima s'a schimbat», exclamată de tot felul de oameni, din

care marea majoritate, nici nu-și dă seama ce va să zică climă și ce ar însemna schimbarea ei.

Eresii de felul acesta s'au văzut de multe ori pe suprafața globului nostru. Galileu avea dreptate când susținea că pământul se învîrtește și cu toate acestea a trebuit, în fața închisițiunei, să jure că nu este adevărată această a sa credință.

Bănuiala de care vorbiam mai sus, rezultă din următoarea frasă pe care o citesc la pagina 260:

«În tot cazul nu știm de unde a găsit d. Hepites că strugurii se culegeau acum 500 de ani la aceeași epocă ca și acum...»

Paginile 13, 14, 15 și 16 din menționata mea lucrare *Schimbatu-s'a clima?* se ocupă numai de această chestiune.

Ori și cum ar fi, răspunsul ce ne dă d. Chihaia — după cum chiar indică titlul bine limitat al lucrării sale — nu se referă direct la numărul 1 și de aceea nu insistăm, cu atît mai mult cu cît în lunga sa lucrare, nu a adus nici un singur argument nou în favoarea schimbării climatei.

III.

Rămînea d-lui Chihaia să răstoarne afirmațiunea de la numărul 2 : «nu este pînă acum demonstrat în mod cert că despăduririle au schimbat clima».

Rog să se observe că, în tot ce am scris eu pînă acum, **nu am afirmat nicăieri** că pădurea n'are nici o acțiune asupra climatei, tot după cum de asemenea nu am afirmat că ea ar fi avînd vre-o acțiune.

Rău decî, foarte rău imi atribue d. Chihaia, lucruri ce nici odată nu mi-au trecut prin gînd. Nu pot afirma nici nega acțiunea pădurilor asupra climatei, pentru simplul motiv că știința nu posedă astăzi elementele demonstrative necesare pentru aceasta.

Cînd decî știința nu poate demonstra că pădurea are o acțiune asupra climatei, este nepermis unui om de știință să susțină contrariul.

Acum vre-o 30 de ani, și eu ca și onoratul meu contrazicător, am învățat—pe baza argumentelor ce acum invoacă d. Chihaia — că acțiunea pădurei asupra climatei era atît de evidentă, în cit numai era nimic de zis.

Din nenorocire, printre numeroasele *adevăruri* (!) ce am învățat pe băncile școalelor și cari au trebuit în urmă să fie lepădate ca niște lucruri nedemonstrate, se află și chestiunea influenței pădurilor asupra climatei.

În această privință să-mi fie permis să transcriu aci ceea ce am scris la pagina 28 din *Schimbatu-s'a clima?*

«Pînă în momentul actual nu s'a spus încă ultimul cuvînt asupra influenței ce ar fi avînd pădurile asupra regimului ploios.

«Pe cînd autori de valoare, au căutat să probeze că într'ade-

văr, pădurile ar fi avînd o acțiune asupra sporirei cantității de ploaie, alți autori, tot de aceeași valoare, demonstrează că, orî de cite orî s'a ajuns la concluziunea că ploile s'a micșorat din cauza despăduririlor, experiențele sau seriile de observațiuni, cari au servit de basă, nu erau nici conchizătoare, nici destul de complete.

«Mai mult de cît atît, se citează casuri de unde ar rezulta chiar că pădurile au, asupra ploii, tocmai un efect contrar, adică că ele ar fi făcînd să se micșoreze cantitatea de ploaie.

«Ca și în vechime, știm bine că și astăzi este foarte răspîdită credința, că pădurile au o influență asupra căderii ploilor și s'ar părea apriori, că o asemenea credință este întemeiată. De fapt însă, nici o demonstrațiune conchizătoare nu s'a făcut pînă acum asupra acestui punct.

«Discuțiunea este încă deschisă».

Acestea le-am citit în Conferința mea de la $8/_{20}$ Martie 1898, și apoi le-am tipărit în *Schimbaturile climatice*?

În primele zile din Ianuarie 1899, a apărut la Paris, un *Traité de Meteorologie*, care reprezintă ultimul cuvînt al științei¹⁾.

La pagina 410, citesc următoarele :

«O ultimă chestiune, încă foarte controversată, este aceea a influenței ce omul poate exercita asupra climei. Se vorbește foarte adese-orî, spre exemplu, de efectul împăduririlor sau al despăduririlor ; dar **nici unul** din argumentele ce se pot invoca într'un sens sau într'altul, **n'are nici o valoare reală**».

Autorul ce citez aci, d. Alfred Angot, meteorologist titular la Biouroul central de Meteorologie al Franciei și profesor la Institutul național agronomic din Paris, își are renumele său de un învățat meteorologist bine stabilit în întreaga lume.

Dacă am reprodus aci opiniunea unui meteorologist ilustru, nu este atît pentru a dovedi că este identică cu opiniunea ce însu-mi am emis asupra chestiunii ce ne preocupă, cît pentru a pune în evidență modul cum un meteorologist expune școlarilor săi de la Institutul național agronomic al Franciei — unde se face cel mai înalt învățămînt agronomic din această țară — acțiunea pădurei asupra climei

În starea actuală a științei, un profesor, care este în curent cu știința, nu poate spune că pădurea are, după cum nu poate spune că n'are vre-o acțiune asupra climei. El poate îngrămădi toate argumentele *pentru*, dator însă este de a expune elevilor argumentele *contra* și, orî-care ar fi convingerea sa personală, obligat este să dea ca concluziune pe aceea ce noi înși-ne am dat-o : «De fapt însă nici o demonstrațiune conchizătoare nu s'a făcut pînă acum asupra acestui punct. Discuțiunea este deschisă».

1) A. Angot. *Traité élémentaire de Météorologie*, 8° mare, Paris, 1899.

IV.

Cu aceasta aş putea termina răspunsul meu, lungului articol al d-lui Chihaiia; nu o voi face, totuşi, mai înainte de a aduce nişte ţifre — lucru de care fuge stimatul meu contrazicător — spre a dovedi că meteorologii ai dreptate să nu fie mulţumiţi numai cu fraseologie cind este vorba de acţiunea pădurei asupra climei. Ca să-î fiu pe plac voi aduce ţifre străine, americane, căci în cele româneşti nu pune credinţă; asupra acestui punct nu ne unim de loc. Se vede că prietenul Chihaiia a uitat că «ce-î departe ochiu-ţi bate, ce-î aproape ochiu-ţi scoate».

Voi merge totuşi la cifre luate dintr'o ţară, unde bunătatea observaţiunilor meteorologice este în deobşte cunoscută, din Statele-Unite ale Americii.

Voesc să raportez aci conclusiunile la care a ajuns d. Henry Gannet, într'un studiu ce a făcut asupra observaţiunilor udometrice din Statele-Unite.

Autorul nostru a împărţit teritoriul considerat, în patru regiuni deosebite, sub punctul de vedere al felului de vegetaţiune:

1. Regiunea livezilor (13000 km²), coprinzind Iowa, Missouri septentrional, Minnesota meridională, cea mai mare parte din Illinois şi o mică parte din Indiana. În această regiune, împăduririle au făcut un foarte mare progres de la mijlocul acestui secol încoace ;

2. Ohio (4400 km²) unde pădurile au fost devastate; această regiune numai posedă actualmente de cît a zecea parte din pădurile sale primitive;

3. Statele din Noua Engliteră coprinzind Massachussetts, Rhode, Island, Connecticut, porţiune din New-York, Hampshire şi Maine (2800 km²); această regiune a Statelor-Unite a fost de asemenea aproape cu totul despădurită ;

4. Regiunea ondulată şi uscată de la Vest, coprinsă între Missouri şi Munţii Stâncosî, de la Canada până la Rio-Grande unde, de la începutul secolului, culturile s'au întins într'un mod extraordinar.

Pentru fie-care din aceste regiuni, seria udometrică a fost tăiată în două la mijlocul său.

Iată cifrele care se referă la aceste diverse regiuni:

	No. Staţiunilor	Anii de observaţiuni	Mijlocia anuală în mm. 1 ^o jumătate	2 ^o jumătate	Diferinţa
Regiunea Livezilor.	24	428	994	953	—41
Ohio	12	294	1021	1016	— 5
Noua Engliteră . .	18	400	1075	1149	+74
Regiunea de la Vest.	26	310	723	732	+ 9

Conclusiunile ce se pot trage din aceste cifre sunt următoarele:

1. În regiunea Livezilor, unde am văzut că împăduririle au

făcut un foarte mare progres de la mijlocul acestui secol, constatăm o scădere în cantitatea anuală de ploaie (pe câtă vreme ne-am fi putut aștepta la o creștere a sa).

2. În Ohio, unde numai există nici a deca parte din păduri, constatăm că cantitatea de ploaie este aproape aceeași ca și mai înainte pe cînd erau păduri (pe câtă vreme ne-am fi putut aștepta la o scădere considerabilă a sa).

3. În Noua Engliteră, unde ca și în Ohio, regiunea a fost aproape cu totul despădurită în urmă, se constată o sporire apreciabilă a cantității de ploaie (aceasta răstoarnă cu desăvîrșire credința d-lui Chihaia); în fine

4. În regiunea de la Vest, care la început coprindea locuri sterpe și unde acum s'aŭ întins diferitele culturi într'un mod extraordinar, constatăm mai nici o diferență în cantitățile anuale de ploaie.

Aceste observațiuni, făcute într'o țară care negreșit trebuie se convină d-lui Chihaia, de oare-ce nu este vorba de Rominia, în ale cărei observațiuni d-sa nu are încredere, conduc în definitiv la concludiunea că: *fie că e pădure, fie că nu este, fie locul sterp sau fie el acoperit cu culturi, cantitatea de ploaie nu se vede influențată într'un chip însemnat.*

V.

Cifrele indicate mai sus — și altele de felul acesta — dovedesc într'un mod hotărît, că realitatea se pare a fi contrară ideilor preconcepute ce avem asupra efectului pădurilor asupra climei.

Meteorologiștii aŭ deci dreptate să zică: Stați, multă vreme ni s'a spus — fără să se citeze cifre — că pădurea are un rol important asupra climei; acum ni se aduc cifre care dovedesc tocmai contrariul, ce este de făcut? Să așteptăm să se lămurească chestiunea prin experiențele ce se vor face în diferitele părți ale lumii. Dar pînă atunci? Bine este să susținem un lucru care nu este înverdat? Nu; mai bine, mai cinstit este să se expue faptele așa cum sunt: Nu știm care este acțiunea pădurilor asupra climei.

Aceasta, este, d-le Chihaia, ceea-ce am zis și zic și astăzi, și voiŭ zice pînă ce dovezi convingătoare se vor aduce spre a se proba acțiunea pădurei asupra unuia cel puțin din factorii cari constituiesc clima. Declar că toate probele care s'aŭ adus pînă astă-zî spre a lămuri acest lucru, nu sunt suficiente. Și dacă ele se vor fi părut suficiente spre a convinge pe prietenii despre care îmi vorbiți la pagina 323, aceasta dovedește un singur lucru, că auditorul ce ați avut, poseda cunoștințele omului de lume, dar nu era de loc în curent cu starea științei în chestiunea ce ne preocupă. Lucrul acesta nici nu se poate pretinde unor auditori benevoli, cu atît mai puțin cu cît cunosc persoane, care prin felul ocupațiunei lor ar trebui se știe

ce zice știința în această privință și cu toate acestea, ele sunt tot așa de puțin în curentul științei ca și oamenii de lume.

Nu mai insist asupra cunoștințelor ce avem asupra acțiunii pădurei asupra climei, de oare-ce ele se pot resuma în următoarea frasă a învățatului meteorologist-geograf Brückner și pe care d. Chihaia a putut-o citi la pag. 29 din *Schimbato-s'a clima*? «Relativ la influența pădurilor asupra ploilor nici astăzi (1890) nu știm nimic».

VI.

În tot ce am spus pînă acum, nu am atins altă chestiune de cît acțiunea pădurei asupra climei, căci numai singur acest lucru era în discuțiune. Să-mi dea voie, d. Chihaia, să-i spun că dacă notița domniei-sale din *Revista Pădurilor* a luat nisece proporțiuni atît de considerabile — 35 de pagini — în cît a trebuit să se termine în 5 numere consecutive, într'un interval prin urmare de 5 luni, vina este a domniei-sale căci, n'a căutat să răspundă pur și simplu la această chestiune, care este pur de domeniul Meteorologiei, ci a căutat să arate toate însușirile ce le are pădurea și pe care nimeni nu le contestă.

După cum mulți din cititorii articolului domniei-sale ar putea poate bănuî, că eu aș fi contestat aceste însușiri ale pădurei, sînt obligat de a lungi acest articol, menționînd cîte-va din punctele atinse de contrazicătorul meu și care nu erau nici de cum puse în joc și care prin urmare nici nu trebuiau atinse, căci ele n'aŭ cea mai mică legătură cu chestiunea în discuțiune.

a) D. Chihaia vorbește despre acțiunea pădurei asupra salubrității. Aceasta este treaba igienistilor și dacă pădurea trebuie înmulțită în focarele de miasme, aceasta nu va face nici-odată dovadă ce acțiune are pădurea asupra climei;

b) D. Chihaia vorbește despre fertilitatea produsă de păduri; aceasta este treaba agricultorilor și se poate foarte bine ca pădurea să îngrașe solul fără ca să schimbe clima, căci nici o relațiune nu există între acești două factori;

c) D. Chihaia insistă mult și foarte lung asupra inundațiilor produse de despăduririle de la munte. Aceasta este treaba inginerilor și atît de puțin contestă cine-va această acțiune, în cît legea silvică oprește pe proprietar de a-și exploata cum ar vrea dinsul pădurea supusă regimului silvic, și aci nu găsim nici o relațiune cu clima;

d) D. Chihaia vorbește asupra «bunei distribuțiuni a apelor», lucru care intră iarăși în domeniul ingineresc și pe care atît de puțin, 'l contest eu în cît numesc pădurea *Regulator al apelor* ¹⁾ iar nu cum se considera pînă acum ca un Regulator al climei.

1) *Gazeta Săteamului*, 1898, pag. 305.

e) D. Chihaia vorbește despre fixarea prin păduri a nisipurilor sburătoare. Nimeni n'a contestat acest lucru, dar nu văd ce relație are cu clima;

f) D. Chihaia vorbește despre întrebuințarea pădurilor pentru apărarea terasamentelor în contra înzăpezirilor, chestiune care intră în domeniul ingineresc și care n'are nici o legătură cu clima; în fine

g) Onoratul meu prieten, vorbește despre o asociațiune generală forestieră din America cu scopul de a conserva, amenagea și reconstitui pădurile. Scop frumos, îl recunosc și eu, dar care nu ne dă nici cea mai mică explicare asupra chestiunii noastre: acțiunea pădurei asupra climatei.

În loc deci de a ne da, limpede și lămurit, cite-va dovezi, bine întemeiate, de unde se resulte, spre exemplu, că după ce s'a tăiat pădurea a ploat mai puțin sau vice-versa, d. Chihaia trece în revistă diversele însușiri ale pădurei, însușiri pe care nimeni nu le contestă și ast-fel ajunge la 35 pagini.

Adevărul este că asupra chestiunii în litigiū, contrazicătorul meu n'are ce să spue, căci dacă onoratul meu prieten ar putea aduce dovezi suficiente spre a proba care este acțiunea pădurei asupra climatei, atunci numele său ar fi pus alături cu acela al lui Buys-Ballot și alți meteorologiști, cari, prin descoperirea unor legi au putut contribui la progresul Meteorologiei.

VII.

Să nu crează d. Chihaia că meteorologiștii nu au cunoștință de ceea ce silvicultorii au scris cu privire la acțiunea pădurilor asupra climatei; totul însă *pînă astăzi* este insuficient.

Și cu toate acestea, să-mi dea voie d. Chihaia să-i spun că meteorologiștii, mai mult de cît silvicultorii său de cît ori-ce alt-fel de profesioniști, au interesul cel mai mare de a cunoaște această influență și fac totul spre a ajunge la această determinare.

Să sperăm că știința va putea să deslege și această problemă. Va trebui totuși să așteptăm cam multă vreme, pentru aceasta, mai ales dacă vom a ajunge să cunoaștem în special acțiunea pădurei asupra ploilor.

Se știe într'adevăr, că dintre toate elementele climatologice, ploaia este acela a cărui variabilitate este cea mai mare și prin urmare, pentru stabilirea ei mijlocie, trebuie un număr destul de mare de ani. Observațiunile udometrice făcute la București în curs de 32 de ani, dovedesc că nici chiar o perioadă de această lungime nu este suficientă pentru a fi ajuns să se observe valorile estreme ce pot atinge precipitațiunile atmosferice în această localitate.

Pentru a se ajunge la rezultate într'adevăr conchizătoare, observațiunile udometrice trebuiesc conduse într'un chip bine stabilit și iată cum: Într'o regiune despădurită destul de întinsă, se vor stabili în diferitele ei părți stațiuni udometrice înzestrate cu acelaș fel de

instrumente și unde observațiunile, în timp de cel puțin 20—30 de ani, să se facă după același metod într'un mod neîntrerupt, spre a se putea ast-fel stabili regimul normal ploios în această regiune despădurită. Atunci se va începe împăduriri mari cam în partea centrală a acestei regiuni și observațiunile udometrice vor continua cu aceeași regularitate ca și mai 'nainte pe un interval de cel puțin 20—30 de ani, în care timp masivele să fi ajuns la o dezvoltare suficientă. În fine se va face încă odată despădurirea și observațiunea va continua iarăși pe o perioadă aproape egală.

Se vor obține ast-fel 3 serii de cifre comparabile între dinsele și care ne vor putea arăta influența pădurei asupra regimului ploios.

Acesta este, onorate domnule Chihaia, singurul mijloc rațional de a ajunge la rezolvarea problemei ce ne preocupă. Realizarea este dificilă, o recunosc, dar, mai curînd său mai tîrziu, va trebui negreșit să se ajungă la aceasta

VIII.

Numai cei ce s'a'u ocupat cu studiul repartitiunii ploilor asupra unei mari întinderi de pămînt, cunosc dificultățile ce se întîmpină pentru a se explica pentru ce pe suprafețe care se găsesc aproape în aceleași condițiuni, precipitațiunile atmosferice diferesc cite odată în mod considerabil

Nu este prin urmare ușor, de a căpăta rezultatul voit. Ne trebuie paciență și sîrguință în sporirea numărului punctelor de observațiune.

Astăzi în România, avem aproape 400 de stațiuni udometrice. Numărul lor este departe de a fi suficient pentru studiul amănunțit al repartitiunii ploilor și zăpezilor. Am făcut și fac tot ce posibil îmi este, pentru sporirea lor, dar, d. Chihaia, mai bine de cît mine, trebuie să știe, că numai dorința de a face un lucru, nu este de ajuns; trebuie să ai și puțința, și aci intră în joc punga țarei asupra căreia — în umila pozițiune în care mă aflu — n'am nici o putere.

În momentul cînd, acum 14 ani, s'a înființat Institutul Meteorologic, erau în funcțiune 3 stațiuni de al doilea ordin: București, Sulina și Brăila și 10 udometrice. Din acest total de 13 stațiuni numai pe cele d'intîiu două nu le înființasem eu. Astăzi avem un număr total de 378 stațiuni din cari 47 de al doilea ordin și 331 udometrice. Progresul, în mod neîgăduit, este colosal în comparațiune cu ceea-ce aveam acum 14 ani. Totuși, trebuie să mărturisim, că numărul actual al stațiunilor, mai ales udometrice, trebuiește sporit într'un mod considerabil.

Negreșit, că dacă onoratul meu prieten, ar fi citit rapoartele ce în fie-care an adresez Ministrului meu și care se publică în *Analele* noastre, s'ar fi scutit de a'mi găsi vina că «trebuia să solicit Ministerului respectiv, fondurile necesare». Dacă d. Chihaia crede că puterea mea este așa de mare în cît este deajuns să cer ceva

și să fiu satisfăcut, amar se înșală; dovada cea mai palpabilă o are în cererile mele tipărite în mai mulți ani de-a-rindul și cari au rămas și pînă acum nesatisfăcute.

Trebue oare să acuz pe Ministrul meu, care este și al domniei-tale? Nu, căci el, care vede și lipsurile mele și ale pădurilor, ale școalelor, ale agriculturii, ale industriei, ale stațiunilor balneare, ale viticulturii, etc., este acela care trebue să hotărască cui trebue să dea mai întîiu o mică sumă de bani, de cari ar dispune bugetul său.

Drept să spun însă, că dacă d. Chihaia ar găsi mijlocul să mi se acorde fondurile necesare pentru a crea vre-o 200 de stațiuni udometrice, m'aș grăbi să le utilizez, nu pentru a dovedi dacă pădurile au sau n'au vre-o acțiune asupra climei — căci lucrul acesta nu ar avansa întru nimic cunoașterea regimului ploios în țara noastră — dar pentru a face studiul hidrologic amănunțit al unuia cel puțin din marile noastre cursuri de apă: Siretul, Oltul, Jiul etc.

Fără niște asemenea observațiuni făcute într'un mod sistematic în curs de mai mulți ani, nu va fi nici odată posibil de a cunoaște regimul cursurilor noastre de apă și acest lucru este absolut indispensabil în momentul cînd va trebui să ne ocupăm de chestiunea regulării cursurilor noastre de apă, precum și cu instalarea drenajelor și a irigațiunilor la cari fatalmente, va trebui să ajungem mai curînd sau mai tîrziu.

IX.

Punîndu-ne în cea mai rea ipotesă, aceea adică în care pădurile n'ar avea nici o influență asupra climei, ne întrebăm dacă stimatul nostru prieten are într'adevăr dreptate să se teamă că se va găsi vre-un ministru care, basîndu-se pe faptul că «*pădurile nu sînt utile nici pentru climă nici pentru ploî*», ar decreta într'o bună dimineață defrișarea pădurilor» (pag. 359).

D'apoi bine, stimate, domnia-ta singur, ne-ai făcut să citim mai multe pagini în care arătați că pădurea are influență asupra a o mulțime de lucruri pe care noi le-am recapitulat mai sus în 7 paragrafe și pe care nimeni nu le contestă.

Nu, iubite domnule Chihaia, pe cîtă vreme vor mai exista în țara românească oameni, cari să înțeleagă coprinsul Legei silvice și pe cîtă vreme România va poseda silvicultori cari să iubească pădurea cum o iubești d-ta, igienisti, ingineri, meteorologiști etc., să nu-ți fie teamă că se va găsi vre-un ministru, care să decreteze defrișarea pădurilor, pe motivul că, pe lingă numeroasele avantagii ce prezintă pădurile din punctul de vedere economic, igienic, etc., nu îndeplinește și pe acela de a avea vre-o influență asupra climei.

Ar fi să credem lumea prea naivă și sentimentul științific prea decăzut în viitorul țării noastre, pentru a pune cel mai mic temei, pe gogorița ce invoacă stimatul meu prieten.

Și lăptoasă și de vreme acasă ar fi foarte bine, dar ce să-î faci dacă nu se poate în tot-d'a-una ?

X.

Îmi rămîne acuma să lichidez o afacere personală cu stimatul meu coleg din Societatea «Progresul silvic».

La pagina 259 citesc următoarele, pe care îmi permit a le reproduce aci *tale quale* :

«Să mă ierte d. Hepites dacă îmi permit a nu pune mult temeiu pe observațiunile meteorologice făcute în întreaga țară. Iar dacă-i vorba a le transmite viitorului, n'ar fi rău să ia măsuri spre a fi alt-fel făcute.

«Mă închin la acele făcute de domnia-sa și sub controlul d-sale direct, dar acelea din restul țării nu pot să ne autorizeze sub nici un cuvînt a trage concluziuni ce pot fi primejdioase pentru viitorul țării noastre.

«Nu sînt multe săptămîni de cînd d. P. B., magistrat superior și proprietar de moșii, venea de la o localitate depărtată de vre-o 4 ore (C. F. R.) de București și observînd comunicările meteorologice transmise de oficiile telegrafice pentru ziua cînd fusese în acel punct, nu s'a oprit de a esclama: Ce spune asta, nene, că erî a plouat în cutare localitate ? Eu am fost acolo toată ziua și n'a dat o picătură de ploaie».

Dacă onorabilul meu amic ar fi știut dintr'ale meteorologiei atît cît un profan știe din ale silviculturii, ar fi închis imediat gura magistratului superior prin frasa: «Înțeleg, domnule, să nu se fi anunțat o ploaie ce a căzut; dar să-și dea omul osteneala să facă depeșă, să o treacă în condică, să se ducă cu dinsa la Biurul telegrafic, aceasta, pentru o ploaie imaginară, nu este nici faptul unui leneș nici al unui interesat, de oare-ce observatorii meteorologici nu sînt plătiți și încă mai puțin după numărul depeșilor ce transmit».

Da, iubite amice, dacă în ziua în chestiune s'a transmis o depeșă de ploaie, să fii sigur că ploaie a fost.

Cum se face că magistratul D-tale superior să nu fi avut cunoștință de această ploaie, se poate explica într'o mulțime de moduri și dacă ți-ai da nițică osteneală, negreșit că ai nimeri cîte-va dintr'insele.

Eu nu voiî cita de cît un singur mod, care de asemenea ar fi trebuit să vă vină în minte, dacă nu în momentul cînd înaltul magistrat a făcut această declarațiune, cel puțin atunci cînd ați produs-o în scopul de a asvirli discreditul asupra unei instituțiuni la progresul căreia, în prima linie, silvicultura ca și agricultura sînt interesate.

Dintre toate fenomenele climatologice, ploaia este aceea care

se produce într'un mod mai variabil într'unul și acelaș punct, precum și în două puncte vecine.

Se poate foarte bine ca în pluviometrul din partea A a orașului să se fi adunat o cantitate relativ mare de ploaie, pe cînd, în B, la o distanță foarte mică, să nu fi căzut nici o picătură de ploaie.

Negreșit că în lunga D-tale carieră ai avut ocaziune să vezi cu ochi-ți proprii, cum a ploat pînă în strada Regală, spre exemplu, și mai încolo nimic.

Nu știi însă, dragă amice, dacă știi că lucrul acesta se repetă mult mai dese-ori, de cît putem în deobște crede.

Am dinaintea mea o listă în care s'au însemnat zilele în care a ploat la Filaret și n'a ploat de loc la stațiunea noastră meteorologică din strada Sf. Constantin sau vice-versa, în cursul ultimelor 8 ani, de la 1891 la 1898.

În cîte zile crezi d-ta că s'a întîmplat acest lucru? În 2, 5, 10? Nu, dragul meu; în 51, zic, cincî-zeci și una de zile.

Nu este an în care să nu găsec cel puțin 5 de asemenea zile.

Ce este atunci de mirat că magistratul D-tale n'a văzut ploae pe cită vreme în realitate a ploat?

Eū n'am nici un motiv de a nu crede ceea ce spune observatorul meu, tot după cum n'am nici un motiv de a nu crede pe magistratul în chestiune.

Și unul și altul aveaū negreșit dreptate. Iată adevărul. Așa trebuia interpretat, iar nu să pui la bănuială pe niște oameni cari se sacrifică pentru a culege date tot așa de bune, și poate mai bune, de cît persoanele salariate.

Chestiunea căderii ploaei în cantități deosebite, în localități foarte apropiate este foarte interesantă, pentru a mă îngădui să mă opresc un minut asupra ei.

Între observatoriul de la Filaret și stațiunea meteorologică din strada Sf. Constantin, atît de bine îngrijită de D. B. V. Vermont, este o distanță în linie dreaptă mai mare de 3 kilometri. Ei bine, găsim foarte multe zile de ploae în cari cantitățile zilnice de apă diferesc între dinsele pînă la 5 milimetri, ceea-ce face 5 litruri pe metru pătrat, adică 500 hectolitri pe hectar.

Foarte dese-ori se întîmplă însă, ca totalurile de ploaie din aceste localități, să diferească între ele cu cantități mai mari.

Ast-fel la 14 Aprilie 1897 s'a strîns la Filaret 21.0 mm de apă, pe cînd în oraș s'a strîns 71.5 mm ceea-ce face o diferență de 50.5 milimetri. Aceasta este o cantitate enormă de apă pentru o zi.

Cifrele următoare mai arată niște asemenea diferențe foarte mari :

	Filaret	Oraș	Direrînța
1891 Aprilie 23	18.6	0.8	17.8
1892 Iunie 13	42.0	27.5	14.5
1893 Iunie 10	52.5	33.0	22.5
1893 Iulie 2	19.7	62.4	42.7

	Filaret	Oraș	Diferență
1896 Iunie 8	36.0	3.7	32.3
1897 Aprilie 14	21.0	71.5	50.5
1898 August 12	60.3	36.5	23.8

Aceste diferențe colosale între cantitățile de apă strînse în 2. puncte atît de apropiate unul de altul, confirmă cererea meteorologiștilor de a îndesi, pe cît posibil, rețeaua stațiunilor udometrice.

XI.

Drept concludsiune, să-mi fie permis să reproduc cîte-va rînduri din notița mea *Despre clima Romîniei*, care a dat naștere răspunsului de față.

«Un singur lucru se știe: acela că pădurile formează un *regulator al apei* ce a căzut la suprafața pămîntului (iar nu un regulator al climei). Acesta este chiar motivul pentru care la noi, ca și în toate Statele civilisate, s'a făcut legi speciale în contra despăduririlor în acele regiuni, unde căderile de apă pe un loc neîmpădurit pot produce torenți provocatori de inundațiuni.

«Dar că pădurea ar avea puterea să atragă ploaia așa, ca în locurile aproape de păduri să plouă mai mult de cît în altele, aceasta nu este iarăși nici de cum demonstrat.

«Pînă acum nu s'a putut demonstra în mod cert că, în condițiuni egale, în părțile din apropierea pădurilor plouă mai mult de cît în părțile depărtate de dinsele.

«Fie-care din noi — și eu însu-mi — suntem dispuși a crede că prin apropiere de păduri trebuie să plouă mai mult. Ce să-'i faci însă cînd asemenea demonstrațiune nu se poate face?

«Să ne luăm numai după ceea ce crede unul sau altul?

«Negreșit că asemenea lucru nu ne permite știința, căci nu în tot-d'a-una credința cuiva este în armonie cu adevărul.

«Adevărata expresiune a științei în chestiunea pădurilor asupra ploilor este : *că pînă astă-zî nu știm nimic asupra acestui punct*».

Să ne îndreptățescă oare această neștiință a distruge pădurile? Ferească Dumnezeu!

Pădurile au atîtea roluri în univers și atîtea foloase se pot trage dintr'insele, în cît grija care se dă într'un Stat pădurilor poate fi luată drept criterium pentru gradul civilizațiunii sale.

Ținta tuturor să fie deci sporirea pădurilor în Romînia.

Și acum sper că stimatul meu prieten Chihaia, își dă seamă de interesul ce eu am de a arăta, că nu știm dacă pădurea are sau nu vre-o acțiune asupra climei: nu voesc să se avanseze ca adevărate lucruri cari nu sunt de loc demonstrate.

București, 28 Ianuarie 1899
9 Februarie

St. C. Hepites

Vechiul profesor al Școlii speciale de
Silvicultură din București.


~~~~~  
TIP. «GUTENBERG», JOSEPH GÖBL, STR. DÓMNEI, 20. — BUCUREȘTI  
~~~~~


DIN PUBLICAȚIUNILE D-LUI ST. C. HEPITES

- Analele Institutului Meteorologic al României, Tom. I—XIII, 4° Rom. și Fr. ;
 Buletinul Observațiilor meteorologice din România An. I—VII, 4° ;
 Colecțiunea Studiilor, Notitelor și Observațiilor Meteorologice din România,
 No. 1—7, 4° Rom. și Fr. ;
 Serviciul Meteorologic în Europa, 4°, 1884 ;
 Istoricul studiilor meteorologice în România, 8°, 1886 ;
 Clima Bucureștilor în anii 1885 și 1886 : 4°, 2 părți ; Rom. și Fr. ;
 Studiul asupra cliimei Bucureștilor în anii 1885—1888, Part. I—III ; 4° Rom. și Fr.
 Meteorologia în România, 4°, 1891, Rom. și Fr. ;
 Registrul cutremurilor de pământ în România ; anii 1838—1897 ; 5 Br. ;
 Cutremurul de pământ de la 14 Octombrie 1892, 4° 1891, Rom. și Fr. ;
 Epoecele înghețului Dunărei în cursul său inferior și profilul patului Dunărei la
 Brăila, 8°, 1883 ;
 Hărțile sinoptice pentru prevederea timpului, 8°, 1884 ;
 Ultimele progrese ale navigațiunei aeriene, 8°, 1884 ;
 Curs de Fizică, predat la Școala specială de Artilerie și Geniu, litografiat ;
 Notită istorică asupra Institutului Meteorologic al României, 4°, Rom. și Fr. ;
 Ploaia în România ; anii 1891—1897, 4° Rom. și Fr. ; 7 Br. ;
 Prevederea timpului ; 4°, Rom. și Fr. ;
 Gerul Bobotezei ; 4°, 1895 ; Rom. și Fr. ;
 Durata de strălucire a Soarelui la București, 4°, 1895, Rom. și Fr. ;
 Clima Sinaei, 4° Rom. și Fr. ;
 Clima la Pănești-Dragomirești, 4°, Rom. și Fr. ;
 Clima Sulinei, 4°, Rom. și Fr. ;
 Reviste climatologice anuale ; anii 1891—1897, 7 Br. ; 4°, Rom. și Fr. ;
 Primele valori normale ale ploii în România ; 4°, Rom. și Fr. ;
 Mersul diurn al elementelor climatologice la București, 4°, Rom. și Fr. ;
 Seceta din Dobrogea în 1896 ; 4°, Rom. și Fr., 1897 ;
 Climatologia Bucureștenă, anii 1895, 1896, 2 Br. 4°, cu pl. ;
 Materiale pentru Climatologia României, 4°, No. I—X ;
 Despre modul de vânzare a cerealelor, 8°, 1898 ;
 Repartițiunea ploaii pe districte și pe bazine în România, anii 1896, 1897 cu
 cîte 6 planuri, 8° ;
 Indreptarea Calendarului din punctul de vedere economic, 8°, 1898 ;
 Despre Calendar, 1898 ;
 Contribuțiuni la Fizica Globului, 4°, No. I—II ; 1868 ;
 Schimbarea cliimei în România, 1898 ;
 Schimbarea s-a clima ? 8°, Br. 78 pag., 1898 ;
 Despre clima României, 1898 ;
 Resultatele a 12 ani de observațiuni meteorologice orare la București, Perioada
 1885—1896 4°, Rom. și Fr. ; 1898 ;
 Resultatul observațiilor meteorologice din România pe lustrul 1891—95 ; 4
 Rom. și Fr. ; 1898 ;
 Resultatele observațiilor udometrice pe lustrul 1891—95 ; 4° Rom. și Fr. 1891
 Ploaia de gindaci și de singe, 1898 ;
 Ploaia la București în ultimii 32 de ani, 4°, Rom. și Fr. 1899 ; 1
 Vîntul la București și cauza crivățului, 4°, Rom. și Fr. ; 1899 ;
 Elementele magnetice la București ; 4° Rom. și Fr. ; 1899 ;
 Climatologie du littoral roumain de la Mer Noire, 8° Bruxelles, 1899.
 etc. etc.

